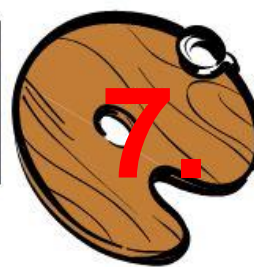

PATLAFON

Informačník pro amatérské patlálky
&
ČeskoSlovenský maliarsky klebetník

21. ledna 2013

Milí patlálkové a vážení, ba dokonce velevážení přátelé a příznivci!

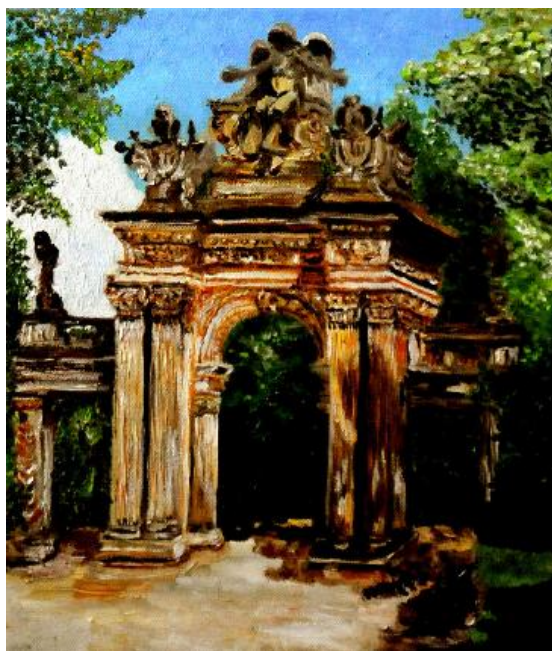
Jedním z těch, kteří zvedli „hzenou rukavici“ a jsou ochotni se s námi podělit o to, co právě jim se líbí v galeriích WORLDARTS, je Krteček-Rostík, jehož jsme zde poměrně nedávno vítali mezi „přírůstky“. Tož mu dejme slovo a prostor, třeba někoho z vás donutí znovu prolézt některé z výstaviček a někomu možná také polechtá „inspiračního nerva“. (Číslo v závorce není vězeňské, ale aktuální pořadové v seznamu umělců na WA, pokud se tam někdo nově zaregistruje může dojít k posunu, ale jakož lidé vysoce inteligentní to jistě mentálně zvládnete. Krteček vám ho napsal pro rychlejší orientaci).

LÍBÍ SE MI...

OBRAZY z WORLARTS
DNES VYBÍRÁ:

Rostík Stančík
alias Krteček

Šárka Rejmanová (ŠRejm - 132)
Nejsmutnější místo na zemi

.....nádherné zatiší a parádní stínování. (RS-K)

Olesya Novik, (Alesya - 121)
Seales

nádherné zpracování..líbí se mi pointa ..
láska je nad všechny peníze (RS-K)

Jaroslava Šimková (Moravěnka – 153)
V červené kápi..

Krásný portrét a pěkné provedení světla (RS-K)

Petr Juráš (PetrJ – 75)
Rusovláška

*Rovněž krásný portrét. nádherné stínování
a dobře provedený detail. RS(-K)*

Věra Wunderlichová (Veverka – 179)..
Staroměstské náměstí.....

*Krásné ztvárnění staré Prahy ..dýchá z toho minulost, moc pěkné (RS-K)
(I když nás Věrka loni opustila, její obrázky nás budou na/pro štěstí doprovázet i nadále - (H.))*

Arkady Zrazhevsky (ArkadyZ – 184)
Večer na Karlově mostě...

Pěkně zvolené barvy, dobrý detail a zachycení prostředí (RS-K)

Dan Natucha (Deface – 118)
Adélka

Další krásný portrét, vystižný detail a dobré stínování (RS-K)

Koutek neumělcův

aneb Jak to mrším já?

Štětce

Je to zvláštní choroba, velice nakažlivá a hojně reklamně či marketingově využívána. Hlupáci, přesvědčení o své nebetyčné moudrosti, tomu vždy spolehlivě naletí.

Jedná se o přesvědčení, že kvalitní profesionální nářadí z člověka udělá profesionálního řemeslníka nebo umělce. A tak člověk, jehož jedinou potřebou a také jedinou ambicí je vyvrát díru do zdi, je ochoten vyhodit tisíce korun za značkovou vrtačku, kterou použije odhadem tak 1x za pět let. A nepřesvědčíte ho, že vrtačka ve výprodeji za 300 korun mu udělá při jeho frekvenci práce stejnou službu (byť se těmto nástrojům říká s mírnou nadsázkou, že jsou „na jedno použití“). Jistě, nemluví o tom, že někdo bude svépomocí rekonstruovat dům a bude tu vrtačku potřebovat někdy i každý den.

Člověk, který se neumí na své okolí ani podívat, a kterému se líbila v časopise pro pány modelka na mořské pláži, se snadno nechá přesvědčit, že když bude mít fotoaparát za 30 tisíc, bude dělat stejné profesionální fotografie. A už mu nevysvětlíte, opravdový profesionál totéž dokáže s foťákem za 2 tisíce, a že na opravdu špičkové profesionální práce potřebuje neskutečně velké technické zázemí od reflektorů po kvalitní počítačové programy, tedy, to, co není nikde vidět, ale co si může dovolit vyúčtovat svým chleboďárcům. (Na jedné škole, kde jsem kdysi působil, jsem měl možnost vidět práci profesionálního uměleckého fotografa a mluvit s ním – šla mi z té techniky hlava kolem. Ovšem základem je „vidění světa“ a to si prostě koupit nelze).

Leckterý malířský začátečník si zase myslí (není to tam naštěstí tak časté jako u výše zmíněných příkladů), že Rembrandta z něj udělají vysoce kvalitní štětce, kus za několik stovek. Myslím, že když tu větu takhle napíšu, je ta absurdita zjevná. Tím nebrojím proti kvalitním štětcům ze sobolů či veverek. Máte-li zakázky na bohatě ilustrované dětské knížky, asi vám nic jiného nezbude. Ovšem máte-li je

Než jsem já přišel na to, že je hodně různých štětců, tak mi to také chvíli trvalo. Ledacos jsem si koupil a ne všechno se osvědčilo. Ono to chvíli trvá, než si samouk ověří, jak se chovají různé druhy barev, jak se chovají při určitém ředění, jak se chovají podklady a jak se v té mixáži podmínek chovají štětce.

Nemyslím ale, že by tato nutná škola života byla v mém případě až příliš nákladná. Návody v moudrých knížkách navíc nikomu vlastní zkušenost nebo zkušenost sdělenou praktikem stejně nenahradí (a tedy ani toto moje blábolení).

Dnes používám různé velikosti štětců plochých a na jemné detaily tenké kulaté (takové ty 00,0,1,2) podle toho co seženu (a moc to nestojí, někdy i třeba v železářství, častěji pak v TESCO).

Jinak mám nejradši ploché štětce značky Milan (z TESCO - navzdory slovanskému jménu jsou ze Španělska), ale docela dobré jsou i ty nejlevnější z Číny (LIDL, Himpex a podobné obskurní řetězce), kde takový štětec přijde (sice v sadě) na nějakých 5 Kč. Většinou ho o 1/3 zkrátím surově nůžkami, aby se štětina tolik neohýbala. A některé si taktéž nůžkami a stejně vandalsky zastříhnuji do špičky - za ty peníze, kdo z vás to má pánové? (jak pravil klasik z politické žumpy).

U těchto štětců doporučuji nepoužívat je přímo v dodaném stavu, mají sklon pouštět chlupy, to uznávám, že je k vzteku. Vcelku účinně se tomu dá zabránit, jste-li vlastníky svěráku, kladiwa nebo alespoň máte k dispozici dlažební kostku nebo paličku na maso. Sklepněte kladivem nebo stiskněte svěrákem tu kovovou objímku, která drží chlupy, v prostoru 0 – 5 (či trochu více) mm měřeno od místa, kde z ní čouhají chlupy. Pak budou chlupy tak stlačeny, že je chuť na vypadávání přejde. (Platí to štětce ploché, s kulatými vám neporadím – ale vsadím“bob proti dolaru“, že můj nebožtík otec by tam kápl „upon“, tím archaickým epoxidovým lepidlem z archy Noemovy lepil vše nač přišel ☺, dokonce i lakýrnické štětce. Přežily ho o dlouhá léta.)

O čištění štětců už toho bylo napsáno moc, jen něco shrnu z vlastní zkušenosti notorického lenocha. Asi ideální je kostka jádrového mýdla „s jelenem“ v krabičce od Ramy nebo něčeho podobného. Můžete k ní přihazovat i kousky mýdel jiného druhu. Napodobením intenzivního natírání přetírejte mýdlo, až se štětec *nacucne* mýdlovou hmotou a pak ho teplou vodu vymyjte, případně tu emulsi mýdlo-barva vymačkejte do novin nebo starého hadru. Jedna moje vážená kamarádka se dokonce přiznala, že v krabičce s mýdlem štětce přechovává, jsou pak prý krásně vláčné.

Pokud vám štětec ztuhne, také není vše ztraceno. Já fandím nitroředidlu, v něm stará barva povolí. Nedávejte ho moc, tak vrstvičku max. 1 cm, jinak vám povolí i lak na násadce. Změknutí trvá několik minut, nejdéle půl hodiny. Ale pozor (!) barva změkne, srazí se, oddělí od chlupů, ale je polymerovaná, čili se nerozpustí. Musíte ji z prostůrků mezi chlupy štětce vymačkat tupou stranou nože, tupou špachtí (abyste neusekli chlupy) nebo něčím podobným na nějaké desce (kuchyňskou pracovní nedoporučuji, abyste se nestali obětí domácího násilí). Ale nitroředidlo není také úplně nejlevnější, tak se nedostaňte do paradoxu, že záchrana starého štětce je dražší než nákup nového. (Opět nemluví o akrylových barvách a jejich chování, doufám, že k tomu se ozve někdo, kdo s tím má zkušenosti).

Opravy a retuše

Občas se někdo ptá, jak retušovat nebo **opravovat už nalakovaný obraz** – každému se přece po čase na jeho vlastním díle něco nelíbí a někdy je škoda začít vše od začátku. Z pohledu neumělce používajícího olejové barvy mohu jako odzkoušené doporučit tyto možnosti:

1. nespěchá-li to, klidně přes lak malujte olejovou barvou na místech, která potřebuje opravit nebo doplnit. Až barva dostatečně ztuhne, tak ji znovu přelakujte. Drží-li lak na olejovém podkladu, udrží se olej i na laku. S čím ale nemám zkušenost, je občas používaný lak na vlasy. Ten je z povahy věci nestálý (kdyby si dámy na hlavu stříkaly akrylové nebo damarové laky, tak by to asi dopadlo prazvláštně. Možná by měly konečně trvalou trvalou).

2. Spěchá-li to moc (v řádu hodin nebo 1 dne), zkuste na opravy použít akrylové barvy. Teoreticky by mohly mít na některých podkladech s olejem problém se soudržností (kupodivu malovat olejem přes akryl jde dobře), ale na malých plochách jsem na žádný problém nenarazil. Akryl ztuhne během několika minut, a buď ho ještě přelakujete, nebo už necháte na pokoji, podle toho, jak se to jeví proti šikmo dopadajícímu světlu – totiž jestli je tam nějaký nápadný rozdíl v lesku či nikoliv.

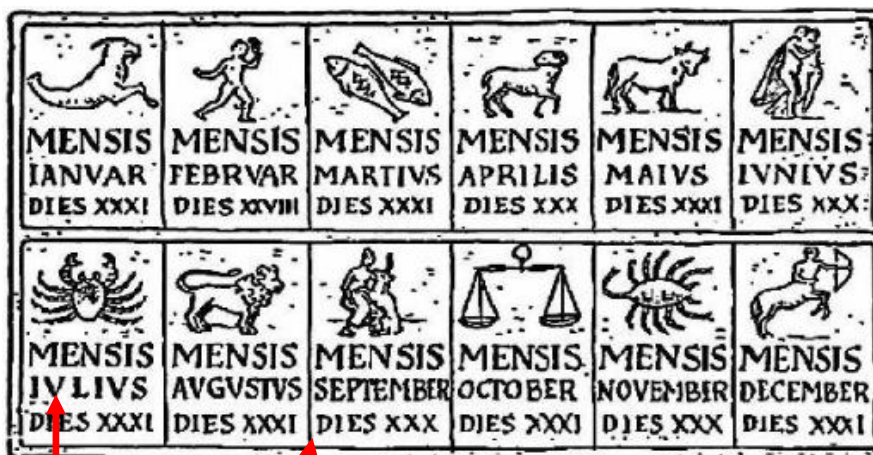
3. Spěchá-li to, ale ne moc (v řádu 1 – málo dnů) pak se mi osvědčily opravy pomocí temperových barev. Zaschnou během několika desítek minut a pak je zase lze (a je v tomto případě nutno) přelakovat. Oprava se zpravidla zdaří a není na výsledném obraze nijak patrná. Restaurátoři Alšových lunet v národním divadle se pro změnu zhrozili, že jejich předchůdci místo vajíčkové tempéry tu a tam použili i olej. Tak proč to pro změnu neudělat naopak?

4. Nespěchá-li to vůbec, odložte dílo za skříň a vyčkejte, až vyletí ceny obrazů z Mistrova raného období (tedy děl Vašich) do značné či dokonce astronomické výše. Pak budou zásahy v bodě 1. 3. zcela zbytečné.

Pokud jste to dočetli až sem, navštivte v nejbližších hodinách svého psychologa či dokonce psychiatra, masochismus je vážná úchylnka, tak abyste si neodnesli trvalé následky. **Neváhejte se současně poučit u opravdových odborníků** – (neodborné pokračování příště).

Už staří Římané věděli, kdy se konají významné kulturní akce:

Dřevohostické
malování

Doudlebský plenér 2013

PATLAFON – samizdatový plátek určený k informačnímu obtěžování malířské komunity. Obtěžování se lze zbavit hláškou na adrese cmuchalek@centrum.cz, obzvláště pikantní hlášky jsou vítány. Vychází pravidelně nepravidelně, bez souhlasu státních byrokratů.

Šéf-pisálek Hony

Neoficiální zákoutí:

Nezvedejte poklop!

Číhá na vás
prezidentský
kundidát.

Ať zvolíte jakékoliv hovado, já vás
stejně budu mít rád.

Neoficiální dotaz:

Pochlubte se. **Co právě teď malujete?**